

[Aksel Larsen.]

en Krig, skal vi gøre alt for at forvandle den til Borgerkrig mod den internationale Kapitalistklasse. Ved den Lejlighed udtalte han nogle bevingede Ord om, at kommer Krigen, skal den finde os ikke som Lejesvende i Kongernes Hære, men som fri Mænd og fri Kvinder i Revolutionens folkebefriende Armé. Vi ved udmærket vel, at intet Lands kapitalistiske Klasse er egnet til at forsvare noget Fædreland, men kun til at forsvare sine egne Interesser, at en hvilken som helst kapitalistisk Stat — den være Kongedømme eller Republik — er en Klassestat, og at Arbejderne ingen Interesser har til fælles med den.

Socialdemokraterne har nu endelig tonet klart Flag i disse Spørgsmaal. Efter at de i en Aarrække, i alt Fald siden 1914, faktisk har ført den fædrelandske, nationalistiske, militaristiske Politik, har de nu endelig ladet en Del Fraser falde og bekender sig afgjort til Dannebrog og Militarismen. Dér er det interessant at se, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fornærmet vender sig mod det konservative Folkeparti og siger: Har I ikke den kommanderende Generals Udtalelser for, at Danmarks Hær er Verdens teknisk bedst udrustede, hvad forlanger I mere? Det er Resultatet af den socialdemokratiske Regerings Militærpolitik, og dermed rammer han en Pæl igennem alle Fraser og Paa-stande om, at Socialdemokratiet er militærfjendtligt og afrustningsvenligt.

Samtidig fortæller det ærede Medlem, at denne Generalløjtnant With synes at være et udmærket Menneske, for han vil være med til en militær Folkeopdragelse, og det maa virkelig overvejes, om vi kan tage alle arbejdsløse unge Mennesker og hjælpe dem ind under de danske Officerers Folkeopdragelse.

Vi ved alle sammen udmærket godt, at Generalløjtnant With var Fascist, da han blev udnævnt, og stadig væk er Fascist, vi ved, han er en af de mest forbenede Militarister, der findes herhjemme. Det var derfor, Regeringen udnævnte ham til Generalløjtnant. Under denne Mands Varetægt ønsker man nu at give Opdragelsen af den danske Ungdom, og saa camouflerer man det med sit gamle Programkrav.

I Socialdemokratiets gamle Programkrav — dette formuleredes, i 1909 tror jeg, i Forslagsform — blev der ganske vist talt om en almindelig Opøvelse af Ungdommen i Vaabenbrug; men man sagde: Vi ønsker denne fysiske Opdragelse og Opøvelse i Vaabenbrug, for at Underklassen kan lære at bruge Vaabnene og anvende dem mod Overklassen. Det var i den Tid, den nuværende københavnske Borgmester Viggo Christensen sagde: Soldater, lær kun at skyde, at haandtere Geværerne, det kan jo aldrig skade jer! Men nu, nu ønsker man at indrullere Danmarks Arbejderungdom under en kapitalistisk, militaristisk Folkeopdragelse, at gaa den Vej, som Paul Boncour angav i Frankrig: at gennemmilitarisere hele Befolkningen, og paa den Maade stille Underklassen svagere i et eventuelt Opgør med Overklassen.

Vi vender os mod dette, som placerer Socialdemokratiet dér, hvor det ogsaa hører hjemme, som et kapitalistisk samfundsbevarende Parti, med Dybbøl som Standplads, Dannebrog som Kendemærke, Fædrelandets Forsvar som Løsenet og med de fascistiske Midler i Brug til Forsvar for det bestaaende kapitalistiske Udbyttersamfund.

Over for denne Politik sætter vi en proletarisk Klassepolitik, hvor vi kun tager Hensyn til eet, til Underklassens Interesser, og hvor vi forsøger at forene hele den arbejdende Befolkning, af hvad Art det være kan, i By og paa Land, omkring den proletariske Samlingspolitik.

Vi vil vende Front mod Overklassen og tvinge den til at tage Byrderne. Vi forlanger Arbejde til de arbejdsløse og Hjælp til dem, Samfundet nægter Arbejde. Vi forlanger kortere Arbejdstid og opfordrer Arbejderne herhjemme til at gaa ud i faglig Kamp for denne kortere Arbejdstid og for højere Lønninger til Dækning af Prisstigningerne. Og vi opfordrer dem til at gøre dette, uanset hvilke Beslutninger der maatte blive truffet i Rigsdagen, uanset hvorledes man forsøger at knægte Arbejdernes endog grundlovs-mæssige Ret til Organisation og til at anvende Organisationerne til Værn for deres Interesser.

Vi forlanger en effektiv Hjælp til Landbruget, ikke til Godsejerne, ikke til Proprietærene og Storbønderne, men til den arbejdende Del af Landbruget, saaledes at Pris-